

Kui mees poln asja temmase tahhab subbada: Eessimenne: tõlda ja hobbosid isseärranis temmase, et ni kui tahhab, wob liinna soita, liinna lusti piddama. Teine: parrukmaaker; et ei woi ilma selleta. Kolmas, et mees omima isse luggemiste jure ei pea sedda ial kutsuma.

Jummelinne Pü, ja isseärranis eessimenne! Ühhe öppetaja kasa tahhab tõlda ja hobbosid piddada, et wob liinna lustipeud ni kui tahhab prufida? — Agga ilma wastoräsimatta teggi fossia omima usko mõda; subbas keik, ja said pari.

Keik öppetaja maiarahwas ollid temmaga ühhes nous, ja ellased waikseste kütöiged ristiinumessed; agga siiski temma maenitses neid kowwaste, et piddid temma abbitasa ilmalikkud wiid heaks wõtma, ja temma mele párrast teggema ja temma tahtmisist mõda keik, mis agga ial piddid joudma. Jäss teggi nenda fa; teggi töeks keik, mis olli subbanud, ja ep olnud temmast nähha muud kui üsna kannatlikko já-

releandmist ja iggapiddi armastust. Emmand lastis iggapädw ülkeste ommad juuksed üllestehja, soitis liinna ja viddas lusti ni kui öppind; agga mehhe luggemistest ei tahtnud temma nähha egga kuulda. Agga es olle sedda kauaks nenda! seit ühhe korraka, et tea kust, hakkas ühhel pühhapáwal mehhest agga küssima, milal tänna luggeminne piddi olema? Mehhe südda sai täis rõmo, sedda kuuldes, agga siiski tulletas ta temma mele, mista selle asia polest wäljatinginud ja mistal olli lubbatud. Töösi Pü, ütles emmand, et ollen sedda wäljatinginud ja sinnna müsle subbanud; agga tunnen nüüd õige isseennesest üht kutsmist ommas süddames, teie kolkotullemisse pole. Sure rõmoga wöeti wasto temma sõwimist ja tehti sedda mõda kui ta pallund. Emmand tulli tänna, tulli ka teisel pühhapáwal jälle, ja ei annud temma südda ennam tulematta jäätta. Armo tunnike ja olli tulnud, ja õrkand olli temma omast ilmalikkust tih-